

REPOROD

www.sindikat-preporod.hr

Riječ
predsjednika

Nepravda

Izreka „Kada nepravda postane zakon, otpor postaje nužnost”, trećeg američkog predsjednika Thomasa Jeffersona, dobro se uklapa u razmišljanje o reakciji sindikalnog članstva na posljednji prijedlog Vlade upućen sindikatima u javnim i državnim službama. Iako je Vlada malo pomalo odustajala od svega što je prvotno predložila, prvo od smanjenja plaće, potom i ukidanja triju materijalnih prava, na kraju i od isplate regresa putem CRO kartice, među našim sindikalnim članstvom uglavnom nije bilo razumijevanja za namjere vlastodržaca iz Banskih dvora.

Okjaštreni Dodatak II. TKU-u na kraju je ipak, zahvaljujući nakaradnom Zakonu o reprezentativnosti, postao validan iako ga je pet od ukupno 11 sindikata odbilo potpisati. Sindikati tzv. obrazovne vertikale na svoju su stranu pridobili i kulturu, te su se tako na istoj strani našle tri djelatnosti, znanost, obrazovanje i kultura. Zahvaljujući ovoj Pirovoj pobjedi, teško je reći pripadaju li zasluge za nju više Vladi ili sindikatima potpisnicima, radnici u javnim službama ostali su bez ugovorenog povećanja osnovice od dva posto na srpskoj placi i bez dva posto na placi u studenom.

Zašto su radnici iz većine sindikata Vladin prijedlog gлатko odbili, pitanje je kojim ovih dana glavu razbijaju mnogi, od političara do analitičara i komentatora. Odmah želim jasno istaknuti kako Vlada košaricu nije dobila, kako se to čulo ovih dana, zbog nakaradne ideje da se regres radnika isplati putem CRO kartice. Nije se to dogodilo ni zbog bahatih izjava pojedinih ministara ili revolta koji je izazvao sumanuti prijedlog o suspenziji jubilarnih nagrada. Odgovor na postavljeno pitanje nalazi se u citiranoj izreci s početka.

Vladina je ponuda, od značajnog dijela radnika, odbijena zato što je prepoznata kao nepravedna. Također, nema ni govora o tome da se radi o sebičnosti i izbjegavanju solidarnosti, što se od strane zlonamjernih komentatora spominjava radnicima u javnim službama. Radnici u zdravstvu, obrazovanju i socijalnoj skrib i tečako su svjesni u kako su teškom stanju državne financije. Neće njih tisuću kuna, koliko im se potpisom Dodatka II. na kraju izvuklo iz džepa, spasiti (istina, neće spasiti ni državnu blagajnu!), no ne može se, na jednoj strani, jedne pozivati na odricanje i štednju, a istovremeno, na drugoj strani, bezočno trošiti i rasipati proračunski novac.

A primjera za rastrošno ponašanje države napretek je svuda je oko nas. Čak i kad bismo željeli pred njima zatravati oči, teško bi nam to pošlo za rukom. Evo tek nekih. Dok se od radnika u javnim službama očekuje da se odreknu dvostrukog povećanja plaće od dva posto, država u visini jedne godišnje plaće učitelja subvencionira kupovinu električnih automobila. Silni se milijuni namjeravaju potrošiti za popis stanovništava, osnivanje posve bespotrebnih sveučilišta, kupovinu bojlera stradalima u potresu bez ikakvih imovinskih kriterija...

Ako novca nema, onda ga nema ni za koga. Ne može novca za jedne biti, a za druge ne. Ne smije se na jedne teret izlaska iz krize svaljivati, a druge od svega toga poštediti. A upravo ovo radi aktualna vlast. Kako inače objasniti da će učitelji sa 6 ili 7 tisuća kuna plaće biti podvrgnuti restrikcijama, dok će primatelji povlaštenih mirovin od 12 tisuća kuna biti pošteđeni. Stvari slično stoje i u državnim poduzećima i raznoraznim agencijama, u kojima su plaće značajno veće nego u javnim službama, i gdje nikom ne pada na pamet dirati u plaće i materijalna prava radnicima, astronomske iznose menadžerskih ugovora.

Sve to, a našlo bi se toga još napretek, radnici u javnim službama prepoznali su kao nepravedno, a samim time i neprihvatljivo. Zato se oni, koji su dobili priliku, uglavnom ne slažu s namjerama Vlade. Kad parlamentarni izbori prođu i kad se političke karte slože na drugačiji način te se za pregovaračkim stolom opet nađu predstavnici Vlade i sindikata, kako je važno da predstavnici vlasti pred predstavnike radnika ne izlaze s prijedozima koji će jedne po džepu očesati a druge ne. Ako državne financije treba spašavati, onda svi moraju u to biti uključeni. Više mora pridonijeti onaj koji više prima ili ima. Krene li nova vlada ovim putem, daleko je izglednija podrška sindikata. U suprotnom, dogodit će nam se još žešći otpor onih koji se s nepravdom ne žele pomiriti.

ZAVRŠENI JEDNOMJESEČNI PREGOVORI VLADE I SINDIKATA

„Pobjeda” uz podjelu

Nakon više održanih sastanaka predstavnika Vlade i reprezentativnih sindikata koji djeluju u javnim službama, na sastanku koji je održan 27. svibnja 2020. došlo je do dogovora dijela sindikata i Vlade. Nakon pojedinačnog očitovanja predstavnika svih sindikata, kada je postalo jasno da pet sindikata, od ukupno 11 sindikata koji čine Pregovarački odbor, ne žele potpisati Dodatak II. Temeljnom kolektivnom ugovoru, a pošto su pravni stručnjaci s obje strane izložili svoje stavove, zaključeno je kako su se stekli uvjeti za potpisivanje još jednog sporazuma predstavnika vlasti i sindikata koji djeluju u javnim službama.

Zakon o reprezentativnosti

Kako su dvije djelatnosti, znanost i obrazovanje, prihvatile, a dvije, socijalna skrb i zdravstvo, odbacile Vladin prijedlog, prevagu je donijela kultura, odnosno peta djelatnost. Predstavnik Sindikata djelatnika u kulturi Domagoj Rebić priklonio se sindikatima tzv. obrazovne vertikale i time su se stekli uvjeti za valjanost samog sporazuma. Tako su se izjavila Vladina očekivanja da će prijedlog prihvatiti svi ili gotovo svi reprezentativni sindikati koji djeluju u javnim službama. Nakon svega, sada je valjda svima jasno odakle dolaze otpori prema izmjenama Zakona o reprezentativnosti. Ovaj zakon omogućava diskriminaciju manjinskih sindikata u pregovorima za granske kolektivne ugovore i njime se omogućava supremacija u pregovorima oko Temeljnog kolektivnog ugovora.

Suspenzija osnovice plaće

Za vrijeme pregovora Vlade i sindikata odustajalo se od jednog po jednog restiktivnog rješenja iz prvotnog prijedloga Vlade. Prvo se odustalo od suspenzije isplate jubilarnih nagrada radnicima od dana potpisivanja Dodatka do kraja godine. Uvidjelo se kako se radi o neprovodivom i diskriminacionom

Vlast može biti zadovoljna jer je pred izbore pokazala da je u stanju sa sindikatima uspješno rješavati sporove. Sindikati – potpisnici mogu biti zadovoljni jer su još jednom pokazali da u pregovorima mogu nametnuti drugim sindikatima svoju volju. Sindikati, koji su odbili potpisati Dodatak imaju razloga biti nezadovoljni jer nisu uspjeli svojim članovima osigurati ugovorenou povisicu i jer su postali žrtvom lošeg zakona

rješenju. Nakon toga pronašlo se solomonsko rješenje prema kojem će se o sudbini božićnice odlučivati potkraj godine. Na kraju su Vladini pregovarači odustali i od isplate regresa putem CRO kartice. Nezadovoljstvo većeg dijela sindikata ovim rješenjem i očekivani problemi u realizaciji same ideje – prevagnuli su u prilog isplati naknade za godišnji odmor na dosadašnji način.

Na kraju je knjiga od četiri slova spala na jedno. Vlada je uspjela, uz podršku koja je pristigla sa strane šest sindikata, poništiti svoju obvezu oko povećanja osnovice. Tako se lipanjška plaća neće isplatiti po osnovici od 5925,99 kuna, a plaća za listopad po osnovici od 6044,51 kuna. Po ovoj bi osnovici trebala biti isplaćena tek plaća za siječanj 2021.

Sindikati koji su Dodatak II. potpisali, omogućili su Vladi da stornira 2/3 svoje obveze koju je preuzela u prosincu 2019. godine. Vlada je, neposredno uoči održavanja parlamentarnih izbora, uz pristanak dijela sindikata, udovoljila svima onima koji se zalažu za provođenje restrikcija u javnom sektoru. Nije puno, ali bi moglo utjecati na rezultat srpskih izbora.

Podjela oko procjene

Sindikati, koji su Dodatak II. potpisali, opravdavaju se time da će sindikalna pozicija u budućim pregovorima o plaći biti čvršća zbog postojanja sporazuma. U ovim sin-

dikatima računaju s korektnošću vladajućih, s jedne strane, i boljom pozicijom u eventualnim sudskim sporovima, s druge strane. Iako su se baš sindikati javnih službi, unatrag desetak godina, više puta osvijedočili u suprotno, potpisom Dodatka II. još je jednom ukazano povjerenje političarima i sudbenoj vlasti. U sindikatima, koji su odbili sudjelovati u sklapanju aranžmana s vlašću, procjenjuje se da je od aktualne vlasti trebalo zahtijevati da se drži onoga što je potpisala u prosincu prošle godine. Nakon izbora, smatra se u ovim sindikatima, ionako će uslijediti pregovori i kroz njih doći do objema stranama prihvatljivog rješenja.

Dobitnici i gubitnici

Vlast može biti zadovoljna jer je pred izbore pokazala da je u stanju sa sindikatima uspješno rješavati sporove. Sindikati – potpisnici mogu biti zadovoljni jer su još jednom pokazali da u pregovorima mogu nametnuti drugim sindikatima svoju volju. Sindikati, koji su odbili potpisati Dodatak imaju razloga biti nezadovoljni jer nisu uspjeli svojim članovima osigurati ugovorenou povisicu i jer su još jednom postali žrtvom lošeg zakona. Članstvo će, bez obzira kojoj skupini sindikata pripada, na povisicu plaće, temeljem povećanja osnovice, čekati barem do početka 2021. godine.

Željko Stipić

DOGOVOR VLADE I PET SINDIKATA

Tuđe hoćemo, svoje ne damo

Zašto istina stvara mržnju, a ugađanje prijateljstvo? Zato što čovjek ne ljubi istinu, nego svoje mišljenje kao istinu, rekao je davno nekoč Aurelije Augustin. Vilim Ribić, vodeći sindikalni guru u Hrvata i njegovi pajdaši iz većinskih obrazovnih sindikata, po svemu sudeći, brzo bi se posvadali sa sv. Augustinom jer oni imaju svoje viđenje istine i ukoliko se to viđenje ne poklapa s činjenicama, utoliko gore po činjenice. Kako istina stvara mržnju vidjelo se najbolje po reakciji i napadu na Preporod koji je uslijedio nakon netom okončanog jednomjesečnog natezanja Vlade s predstavnicima sindikata javnih službi oko prihvatanja Dodatka II. TKU-u.

Pregоворi su vođeni u nepovoljnim okolnostima uslijed pandemije korona virusa i očekivanog drastičnog pada BDP-a. Budući da je još na početku korona-histerije Vlada odlučila da gospodarstvo pokrene tako da ga zaustavi, a čim su okolnosti nepovoljne, zna se tko je prvi na redu za rezanje i čerećenje. U pregavorima se Vlada očito vodila devizom „tuđe hoćemo, svoje ne damo”, a sindikati koji su dodatak prihvatali slijedili su ponešto modificiranu „tuđe nećemo, svoje nemamo”. Nakon još jedne junačke kapitulacije i noža u leđa članstvu i zdravom razumu, ovih dana slušamo o epohalnom i krvavo izborenom sindikalnom uspjehu. Uistinu, odreći se povišice plaće da biste dobili regres u kešu i jubilarne nagrade uistinu je grandiozan uspjeh, barem u okljaštrenom vrijednosnom univerzumu većinskih obrazovnih sindikata.

Sve ima cijenu, a ništa vrijednost!

Živimo u vremenu u kom sve ima svoju cijenu, a ništa vrijednost, počev od ovakvih sindikalnih lidera pa do njihovih mitskih trijumfa – i ovaj sporazum košta nas jako puno, a ne vrijedi ništa. Razmjeri njihova „uspjeha” postaju još očitiji kad se uzme u obzir da je postignut

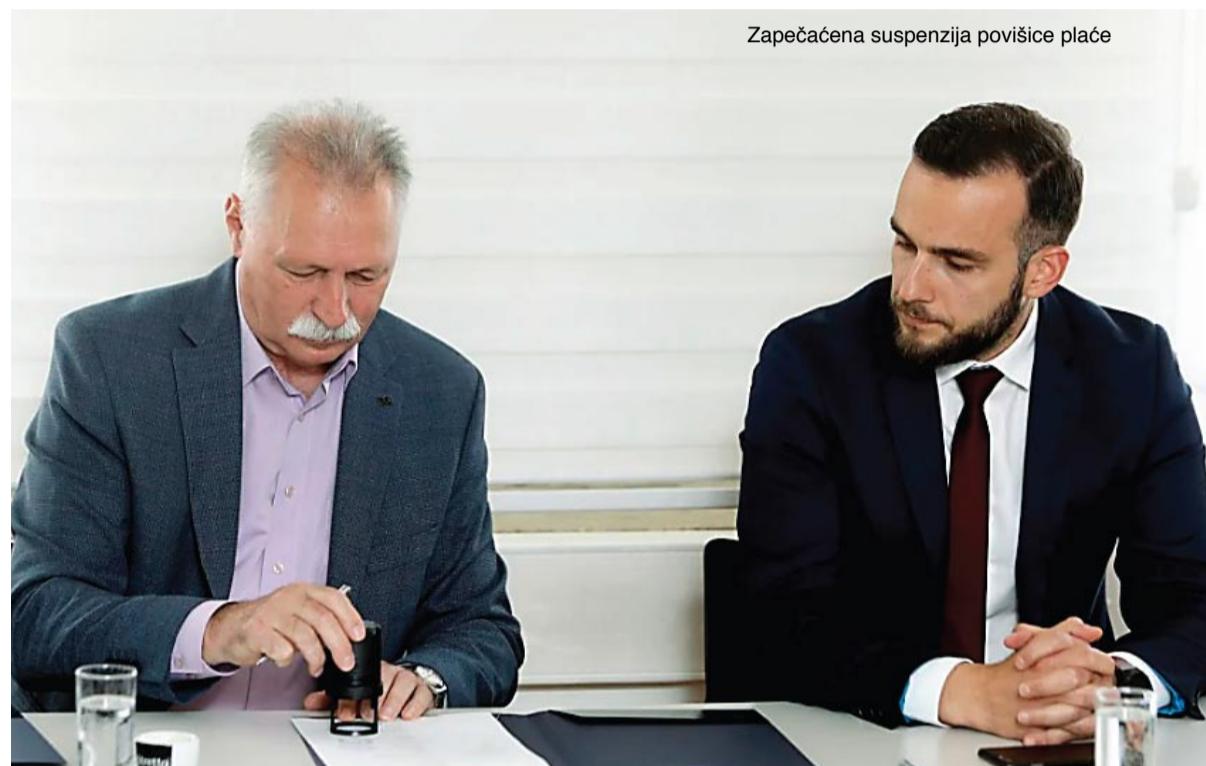
Budući da je još na početku korona-histerije Vlada odlučila da gospodarstvo pokrene tako da ga zaustavi, a čim su okolnosti nepovoljne, zna se tko je prvi na redu za rezanje i čerećenje. U pregavorima se Vlada očito vodila devizom „tuđe hoćemo, svoje ne damo”, a sindikati koji su dodatak prihvatali slijedili su ponešto modificiranu „tuđe nećemo, svoje nemamo”. Nakon još jedne junačke kapitulacije i noža u leđa članstvu i zdravom razumu, ovih dana slušamo o epohalnom i krvavo izborenom sindikalnom uspjehu

mjesec i pol dana uoči parlamentarnih izbora, na kraju nastavne godine, kad je pregovaračka pozicija Vlade najslabija, a sindikata najjača. Za takve situacije Plenković ima Ribića; doduše, Ribića su imali svi premijeri dosad. Bizantska laž koja se prodaje pod istinu, sramotna kapitulacija koja se prikazuje kao uspjeh, prevara koja u svakom čestitom i slobodnomislećem čovjeku izaziva samo gađenje i nagon za povraćanjem.

Doduše, većinski sindikalni oci reći će vam kako povećanje osnovice nije ukinuto nego samo odgođeno do 1. siječnja, ali nijihove riječi odavna nemaju više težinu niti ikakvu vrijednost. Budući da oni tek post festum dodaju smislenost svojim tvrdnjama, naknadno će shvatiti da će 1. siječnja u Banskim dvorima biti neka nova Vlada, neke nove okolnosti, samo će oni biti isti, vječni i nesmjenjivi. No brain, no pain – možda ovačko djelovanje stvarno ne boli, ali ostavlja trajne posljedice na ono što čovjeka razlikuje od nečovjeka, što ga čini čovjekom i daje mu ljudski integritet. O tome svjedoče i izjave nakon štrajka kad se nezadovoljno članstvo sindikata nazivalo ruljom s fejsa, kao i najfriskiji izljev verbalnih fekalija, usmjeren na Preporod i tobožnje napade iz busije zbog odbijanja prihvatanja Dodatka II. To je kategorija niže nego inače – za medijsku kanalizaciju.

Jeffino tezgarenje iz biznis klase

Prisjetimo se načas tijeka pregovora, od prve ponude Vlade koju su svi sindikati ultimativno odbili, priča o stopiranju dodataka i jubilarnih nagrada, neisplati regresa i božićnice,

Zapečaćena suspenzija povišice plaće

preko famozne CRO-kartice, izjava pojedinih sindikalista o tome kako je ponuda ministra od neprihvatljive odjednom postala zanimljiva, pa do prihvatanja i dogovora s Vladom. I tek tada, nakon sindikalne kapitulacije, ministar Aladrović izjavljuje da je Vladi potpuno svejedno ide li isplata regresa u gotovini na račune ili na CRO-karticu?! Ne djeluje vam to simptomatično?

U školstvu će uskoro i bijeli kruh postati misaona imenica, teško dostižni must have, ali u paralogici većinaca riječ je o neviđenom progresu i uspjehu. Što reći na činjenicu kako je Dodatak II. prihvacen iako ga je odbilo šest od jedanaest sindikata javnih službi? Što vam to govori o Zakonu o reprezentativnosti, na koji se pojedini sindikati tako rado pozivaju? Što reći na činjenicu kako su pregovarači zdravstva s indignacijom od-

bili ponuđeno. Ljudima koji su iznijeli teret pandemije plaće su smanjivane dok su se milijuni transferirali u mostarsku bolnicu, ali je Dodatak II. ipak prihvacen zbog likova koji leti biznis-klasom i nose majice s logom krokodila?! Čemu to jeftino tezgarenje, filistarci i šupljii interesi pojedinaca? Zar je tako teško dogovoriti zajedničku strategiju svih sindikata javnih službi i nastupiti složno prema Vladi? Međutim, kao što vladajući potezom pera vilu s bazenom prenamijene u OPG ribogojilište, tako i naši većinci potpisom Dodatka neuspjehe pretvaraju u uspjehe, poraze u pobjede, gubitak u dobitak.

Nema nevinih

Zapitajte se načas – dijeli li većinski obrazovni sindikalni trojac sudbinu vas čijim materijalnim pravima tezgare? Jeste li ih pitali čega su se oni odrekli? Odavna su pobegli iz razreda;

možda su zaboravili kako je živjeti sa 6 tisuća kuna mjesечно i čekati s knedlom u grlu svaki deseti u mjesecu. Tko je kriv za ovakvo srozavanje obrazovnog sustava? Je li to Vlada koja Ministarstvo obrazovanja i znanosti prepušta stranci koja stane u lift, isto to ministarstvo koje je sve samo ne naše, strukture akademске zajednice, od Matice hrvatske, HAZU, sveučilišta, koji svi zajedno pilatovski okreću glave, Peru ruke, mozak, savjest, već prema potrebi, udobno zavaljeni u svoje sinekure? Sindikati ili učitelji i nastavnici koji kumordinarskom poslušnošću prihvataju svako objašnjenje koje dolazi odozgo, ma kako idiotsko bilo, i kastorski mašu repićem, zahvalni na mrvicama koje im bacaju?

Svi smo krivi. Netko zbog činjenja, netko zbog nečinjenja, netko zbog lupetanja i kreveljenja u kamere, netko zbog kurvanjske šutnje, svatko na svoj način. U ovoj priči nevinih nema, a oni koji pristaju na ovaku igru, sindikati potpisnici Dodatka II., spremni su za rječnikom Stožera rečeno, izolaciju i sindikalno uzemljenje. Vi koji se sa mnom slažete – što ćemo poduzeti? Vi koji se ne slažete, koji se zadovoljavate mrvicama, nemojte poduzeti ništa, popijte plavu pilulu, što bi rekao Morpheus, zaboravite da ste čitali ovaj tekst i nastavite po starom. Do nekih novih pregovora, do nekih novih „uspjeha”...

Ivan Plantić

Vilim Ribić

Razmjeri njihova „uspjeha” postaju još očitiji kad se uzme u obzir da je postignut mjesec i pol dana uoči parlamentarnih izbora, na kraju nastavne godine, kad je pregovaračka pozicija Vlade najslabija, a sindikata najjača. Za takve situacije Plenković ima Ribića; doduše, Ribića su imali svi premijeri dosad

OBRAĆANJE UČITELJICE SINDIKATU

Glas učitelja ne čuje se dovoljno!

Od polovice ožujka na ovamo, uz pandemiju korone, čini mi se kao da se školstvo polako, ali sigurno želi uništiti. Uporno se donose odluke i upute, mišljenje struke se ignorira, a pitam se jesu li ljudi koji ih donose uopće ikada radili u školi. Znaju li kako izgleda radni dan, tjedan, mjesec pa čak i cijela godina jednog učitelja ili nastavnika? Ne znaju, jer da znaju ne bi izjavili da učitelj tjedno radi 16 sati. A pogotovo to ne bi izrekli sada. U ovo vrijeme virusa moj radni dan traje od 8 ujutro do 21 sati. Predajem drugom razredu osnovne škole i istaknut ću i ovo – imam razred romskih učenika.

Nastava preko HRT3

Najprije nam je rečeno da učenici trebaju pratiti nastavu na programu HRT3. Pogledala sam tu nastavu i shvatila sam da nastavni sadržaji nikako nisu prilagođeni mom razredu. Moji učenici nisu izvorni govornici hrvatskoga jezika pa puno nastavnih jedinica ne razumiju, a na HRT3 nema nikakve prilagodbe za učenike inojezičare. Mnoge nastavne sadržaje već smo usvojili, a oni koji su im bili novi nisu bili preneseni na adekvatan način. Preko nastavnih sadržaja se, usuđujem se reći, leti.

Komunikacija

Komunikaciju imam s pojedinim učenicima, jer neki kod kuće nemaju telefon, a internet nema nijedan moj učenik. U mjesec i pol dana s troje učenika nisam uspjela uspostaviti nikakav kontakt, a informacije dobivam od romskih pomagačica o tome jesu li učenici došli po zadatke koje im zadajem na web stranici škole, a zatim im romske pomagačice te zadatke printaju. Vrlo je teško i zahtjevno pa čak i bolji učenici imaju poteškoće u svladavanju nekih nastavnih sadržaja. Učenici su nezadovoljni, teško im je.

Roditelji

Mnogi su me roditelji pitali već prije mjeseca dana bi li se ipak mogla održavati nastava jer oni mnoge nastavne sadržaje djeci ne znaju objasniti, jer imaju samo nekoliko razreda osnovne škole. Roditelji jedva čekaju povratak učenika u školske klupe, a djeca još i više. Neki se roditelji zaista trude pomoći

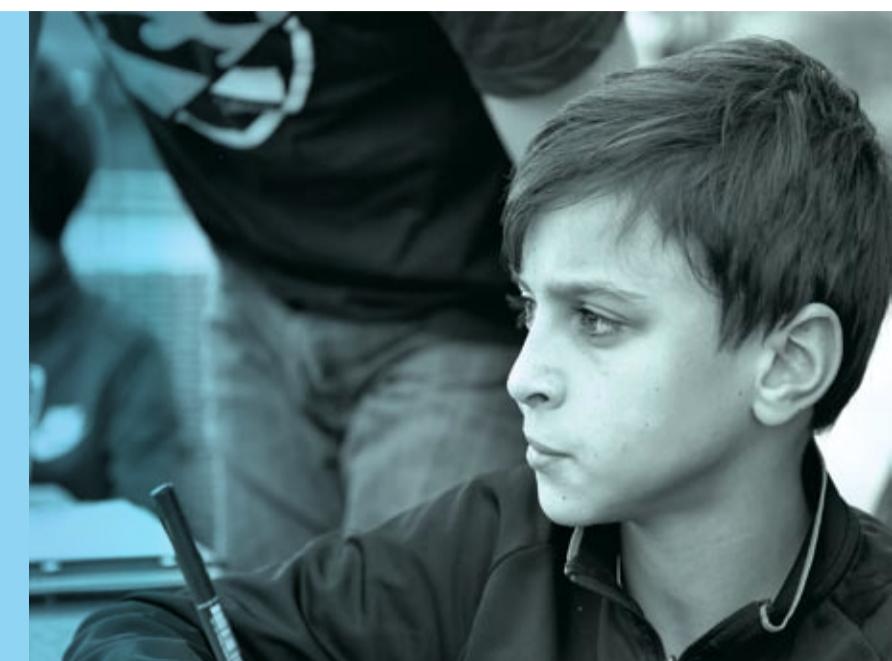
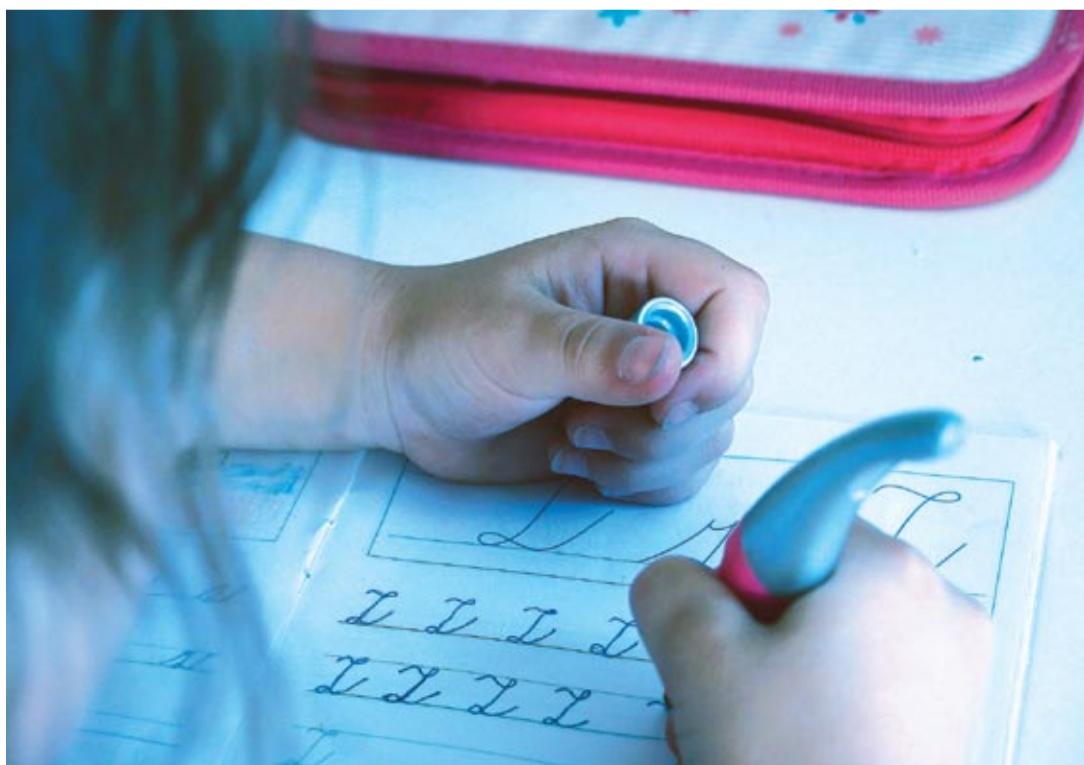
Mnogi učenici žive u jako lošim uvjetima. Bez interneta, televizora, mobitela. Koje uvjete oni imaju za sudjelovanje u online nastavi? Zašto nitko ne misli na njih? Mogu li u Ministarstvu shvatiti da mnoga djece ne žive u bajkama kakve oni pričaju na televiziji? A toj se djeci oduzima pravo na obrazovanje

svojoj djeci u usvajanju nastavnih sadržaja, ali teško uspijevaju. Pa se sve češće pitam koja je svrha ovakve nastave mojim učenicima. A onda čitam i slušam kako nastava na daljinu teče odlično. Nekome možda da, ali pita li se itko što s onom djecom koja nemaju ne idealne nego nikakve uvjete? Bojim se da je za neke moje učenike ova nastavna godina propala. Znam koliko im je na nastavi teško bilo, a sad im je još teže. Osjećam se nemoćno. Toliko bih im htjela pomoći, a ne mogu.

Loši uvjeti

Mnogi učenici žive u jako lošim uvjetima. U kućicama s jednom prostorijom u kojoj je i kuhinja i spavaća soba i kupaonica. A u toj ih je kućici šestero, sedmero ili više. Koje oni imaju uvjete za sudjelovanje u online nastavi? Zašto nitko ne misli i na takve učenike? Mogu li u Ministarstvu shvatiti da mnoga djece ne žive u bajkama kakve oni pričaju na televiziji? A toj se djeci oduzima pravo na obrazovanje. Odgovarajući model za takve učenike nije pronađen. *Online* nastava nije primjerena učenicima nižih razreda, jer su premali da bi mogli sudjelovati u takvoj nastavi. I sretni su oni čiji roditelji s njima uspijevaju kvalitetno raditi. Puno je učenika kojima nema tko pomoći. O njima pričamo samo mi učitelji, a naš se glas ne čuje dovoljno. Ni ne želi ga nitko čuti. Naši učenici nas trebaju. Ne oduzimajmo im pravo na obrazovanje.

Mateja Krsnik

GLAS RAZOČARANE UČITELJICE

Dosta mi je orača tuđih mozgova!

Borimo se, nemojmo se boriti, pustimo da nam oru po mozgu, slijezimo ramenima, pokrijmo se po ušima,jadni, mali, kukavni. Zadovoljimo se mrvicama i urlajmo zahvalni na svakoj suludoj ideji naših montipajtonovaca: Režite plaće! Može! Dijelite petice! Može! Molite ih da sudjeluju u nastavi! Može! Neka svi prolaze razrede, i s četiri jedinice! Može! Promičimo nerad, laži, prijevare, korupciju! Može!

Naoralu mi je mozak – rekla bi moja draga prijateljica. Meni su ga naorali sa svih strana! Naoralu ga je ministrica, naoralu ga je nastava na daljinu, naoralu ga je Vlada, naoralu ga je Korona, naorao ga je Stožer, a nadasve, naoralu sam ga ja sama sebi naorati kojekakvim očekivanjima u protekla dva, tri mjeseca. Nekada sam bila ponosna što imam ideale, nekada sam ozbiljno govorila da za ideale vrijedi ginuti. No, naoranog mozga više mi nisu važni idealni, ni žrtvovanje za iste. Ili možda, ipak, jesu?

Borimo se, nemojmo se boriti, pustimo da nam oru po mozgu, slijezimo ramenima, pokrijmo se po ušima, jadni, mali, kukavni. Zadovoljimo se mrvicama i urlajmo zahvalni na svakoj suludoj ideji naših montipajtonovaca: Režite plaće! Može! Dijelite petice! Može! Molite ih da sudjeluju u nastavi! Može! Neka svi prolaze razrede, i s četiri jedinice! Može! Promičimo nerad, laži, prijevare, korupciju! Može! Zatrimo pravdu, poštenje, promišljanje, propitivanje! Može! Gradimo naciju neradnika i neznanica! Može!

Ili sve ovo, možda, NE MOŽE!

Ne dopuštam da mi ubijete ideale, odbijam umrijeti, odbijam biti pasivan promatrač. Odbijam djecu učiti nepravdi, odbijam djeci govoriti kako je obrazovanje nevažno, odbijam im govoriti kako je najvažnije imati iskaznicu i snaći se... Predizborna je kampanja. U moru svačega, za oko mi je zapeo jedan plakat, jedna izjava koja je zapravo divna: Hrvatsku se voli radom! Ima li ičega ispravnijega i istinitijega? A onda, s druge strane, shvatiš koliko u toj jednoj rečenici ima licemjerja. Govorimo o radu, a radnička prava godinama se zatiru, govorimo o domoljublju, a stalno smo u 1941. i 1991. A gdje smo svi mi u 2020.?

Volimo Hrvatsku radom, a nagrađujemo nerad. Učimo djecu da je u redu ne raditi i da će se netko pobrinuti za njihov prolaz u idući razred. Učiteljica, Ministrica, Vlada... nekome će pasti na pamet. Svi mi koji radimo s djecom svjesni smo da ima svakavih obiteljskih priča, tuga i tragedija i da nije svakom djetetu isto u ovim teškim vremenima nastave na daljinu i zar nam je doista trebala jedna Vladina Uredba da to shvatimo, poštovana Vlado? Zar doista mislite da učitelji tek tako olako zaključuju jedinice na kraju nastavne godine, ne promišljaju o svemu, nisu u kontaktu s djetetom, obitelji... Ovime ste ozakonili lažne svjedodžbe, poručili ste djeci da je obrazovanje nevažno i nepotrebno.

Sklapamo kolektivne ugovore pa ih mijenjamo gotovo jednako često kao i čarape; jedan dan imamo jedno pravo, drugi dan ga nemamo, ukinuto potpisom u dogovoru s onima koji ne pitaju. Borimo se mjesecima za poštenu plaću, a onda pojedinci u trenu kažu Vladi : Može! Oguli me, sve mi uzmi, evo, ja ti sve dragovoljno dajem. Meni ne treba ništa, ja sam solidarni/solidarna. Iako vi niste solidarni! Ni sabornici. Ni povlašteni umirovljenici. Ni povlašteni iz 1941. da i njih imaju... Evo, uzmi, ne srami se!

Kome je obrazovanje potrebno? Nama ne treba, osobito kad more učiteljica i učitelja ovu godinu nije mjesecima radio, dok su drugi bili na prvoj crti obrane zemlje od Covida 19, a sad ćemo i mjesecu provesti na godišnjem odmoru...vidite, bez nas se može.

Eto, javno sam priznala ono što svaki pošteni poduzetnik u ovoj zemlji zna: Svi smo mi paraziti na grbači ugostitelja. Ili možda, ipak, nismo?

Dragana Plosnić

18. ožujka Osnovana podružnica Preporoda u Osnovnoj školi Fra Kaje Adžića Pleternica. Za sindikalnu povjerenicu izabrana je Barbara Meštrović Vukušić, a za zamjenicu povjerenice Marijana Škvorc. Nakon osnivanja podružnice u Pleternice u Požeško-slavonskoj županiji Preporod organizirano djeluje u 4 školske ustanove, dvije osnovnoškolske i dve srednjoškolske. **ČESTITAMO!**

(Vijest izostavljena u br. 136)

29. travnja Priopćenjem Preporod zatražio od Nacionalnog stožera da se opozove sporna odluka o povratku učenika razredne nastave u školu 11. svibnja. U priopćenju je osuđeno prebacivanje odgovornosti na roditelje učenika, ali i predloženo rješenje za situaciju u kojoj se oba roditelja moraju, prema zahtjevu poslodavca, javiti na posao.

5. svibnja Obraćanjem javnosti, putem priopćenja, Preporod objasnio zašto počne potpisivanje online peticije kojom će se svi zainteresirani moći izjasniti o neprihvaćanju odluke Nacionalnog stozera o povratku učenika nižih razreda u školu.

6. svibnja U Ministarstvu rada i mirovin-skog sustava održan sastanak predstavnika reprezentativnih sindikata iz javnih službi i predstavnika Vlade. Na sastanku se razgovaralo o prijedlogu Vlade iznijetom na „konzultativnom“ sastanku 23. travnja. Osim suspenzije povećanja osnovice od 2 posto na lipanskoj i 2 posto na plaći u listopadu, Vladin prijedlog sadrži i neisplatu regresa i božićnice, odnosno jubilarne nagrade onim radnicima koji na to stječu pravo do kraja godine

9. svibnja Javnost upoznata s rezultatima potpisivanja online peticije protiv odluke o povratku u školu učenika nižih razreda osnovne škole. U četiri dana peticiju je potpisalo 4 tisuće nezadovoljnih, uglavnom, roditelja i učitelja. S rezultatom peticije, kao i sa zahtjevom, upoznat je i predsjednik Vlade Andrej Plenković.

11. svibnja Započelo dvodnevno izjašnjavanje članstva o prijedlogu Vlade iznesenom na sastanku koji je održan 6. svibnja. Izjašnjavanje će se provoditi u 388 osnovnih i srednjih škola u kojima djeluju podružnice Preporoda. Izjašnjavanje će se provoditi elektroničkim putem, te na uobičajen način za članove koji se mogu izjasniti na radnom mestu, u školi.

12. svibnja Izborom Marine Popović za sindikalnu povjerenicu Ivane Škember Jakovac za njenu zamjeničku započela s radom podružnica Preporoda u Osnovnoj školi Ivan Duknović u Marini. Podružnica u Marini 60. je podružnica Preporoda u školskim ustanovama Splitsko-dalmatinske županije (52 osnovnoškolske ustanove i 8 srednjoškolskih). ČESTITAMO!

13. svibnja U priopćenju objavljeni rezultati provedenog izjašnjavanja članstva o prijedlogu Vlade. Čak 95,35 posto članstva izjasnilo se za odbijanje prijedloga Vlade, dok je 4,50 posto članova podržalo Vladin prijedlog.

21. svibnja Održan i treći sastanak predstavnika Vlade i sindikata koji djeluju u javnim službama. Na ovom je sastanku došlo do promjene prvotnog Vladinog prijedloga. Vlada je odustala od neisplate jubilarne nagrade, a o isplati božićnice sa sindikatima će se pregovarati krajem godine. Također, umjesto neisplate, predlaže se isplata ugovorenog regresa putem CRO kartice.

25. svibnja Započelo provođenje drugog izjasniavania među članstvom o korigira-

nom prijedlogu Vlade. Izjašnjavanje se provodilo dva dana i njime je pružena mogućnost članstvu iz 389 školskih ustanova da se očituje o izmijenjenoj ponudi Vlade.

27. svibnja Održan 4. sastanak predstavnika Vlade i reprezentativnih sindikata javnih službi. Sastanak je započeo očitovanjem sindikata o prihvaćanju Vladina prijedloga. Neki su sindikati odluku donijeli na tijelima, a neki su proveli izjašnjavanje članstva. Pet sindikata je odbilo Vladin prijedlog, dok je šest sindikata prijedlog prihvatio. Među sindikatima koji su prijedlog prihvatali tri su sindikata tzv. obrazovne vertikale. Na kraju sastanka, ministar Josip Aladrović prihvatio je sugestiju sindikata da se regres isplati na dosadašnji način umjesto putem CRO kartice.

Debata

Je li ispravno dopustiti odlazak na popravni s četiri negativne ocjene?

Vlada je na sjednici u četvrtak donijela uredbu kojom se učenicima razredne nastave omogućuje prijelaz u viši razred bez obzira na ocjene, dok će učenici od petog do osmog razreda imati pravo na popravak uz četiri negativne ocjene. Ova odluka iznenadila je prosvjetne djelatnike koji ističu da se nerad ne smije nagradivati. No, dio njih ipak smatra da, s obzirom na cijelu nenormalnu školsku godinu, treba ukinuti negativne ocjene, ali pod uvjetom da se napravi cijeloviti plan daljnog obrazovanja tih učenika.

**Željko
STIPIĆ**

PREDSEDJENIK SINDIKATA ZAPOSLENIKA U HRVATSKOM ŠKOLSTVU "PREPOROD"

**Zlatko
STIC**

RAVNATELJ PRIRODOSLOVNE ŠKOLE VLADIMIRA PRELOGA U ZAGREBU

Ove smo godine imali jednu nenormalnu školsku godinu koja je bila izuzetno stresna za učenike i nastavnike. Zbog toga smatram da ove godine ne bi trebalo biti negativno ocijenjenih učenika. No, uz takvu odluku potrebno je ponuditi i cijelovito rješenje, odnosno plan kako ćemo gubitke iz ove godine nadoknaditi u narednim godinama. Ovakva ad hoc odluka će sa sobom samo povuci nesagledivo štetu.

Nije problem hoće li učenik imati pozitivnu ili negativnu ocjenu, već što će stajati iza te ocjene. Ako netko ne razumije taj problem, onda je toj osobi teško ukazivati na posljedice te odluke. No, vladajućima je u ovom trenutku bitno da ostave dojam da njih ništa ne može iznenaditi i da imaju rješenje za svaki problem. Njih suština problema ne zanima.

Naravno. Očigledno je da učitelji nisu sudjelovali u pisanju ove odluke. Uostalom, ova odluka još jednom pokazuje duboko nerazumevanje sustava koji već tri godine neuspješno vodi Blaženka Divjak.

Treba li učenicima omogućiti prelazak u viši razred bez obzira na ocjene?

Kako će se ta odluka odraziti na daljnje školovanje tih učenika?

Zadire li ta odluka u autoritet učitelja?

Dugo sam godinu bio dio tog sustava, no sada nemam komentara.

To je krvna poruka svim učenicima koji će proći razred iako se nisu uključivali u online nastavu, ali i loša poruka nastavnicima koji su se ubili za laptopima da pomognu svojim učenicima. I sada će oni te iste učenike koji su odbijali suradnju morati trptjeti na dodatnim ispitima.

Ponavljamo, ovo je loša poruka svima. Nigdje se na svijetu nerad ne negrađuje. Svjestan sam da je ovo bila stresna godina, pogotovo za učenike u Zagrebu koji su pretrpjeli i potres, no nerad se ne može nagradivati.

To je kompleksno pitanje. U svakom slučaju sve odluke koje se donose, a mijenjaju način školovanja, diraju sve involuirane u toj priči.

A black and white photograph of Željko Stipić, an elderly man with glasses and a mustache, wearing a light-colored t-shirt. He is looking slightly to his left with a thoughtful expression. The background is blurred greenery.

Srijeda, 6. svibnja 2020. NOVI LIST 5

Peticija Preporoda za povlačenjem odluke